

Dosarul nr. 3ra-1188/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: A. Malîi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al
Curtii Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președinte ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursurile declarate de Firma Industrial-Comercială „Irida” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderea Mixtă „Porco Bello” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, depusă de Firma Industrial-Comercială „Irida” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenienți accesorii Consiliul comunal Cimișeni, r-nul Criuleni, Întreprinderea Mixtă „Porco Bello” Societate cu Răspundere Limitată și Maxim Cazacu, cu privire la anularea actului de control, a raportului de încercare a probelor de sol, a evaluării prejudiciului cauzat și a prescripției,

împotriva deciziei din 27 iunie 2018 a Curtii de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Firma Industrial-Comercială „Irida” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderea Mixtă „Porco Bello” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 16 martie 2017, Firma Industrial-Comercială „Irida” Societate cu Răspundere Limitată s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenienți accesorii Consiliul comunal Cimișeni, r-nul Criuleni, Întreprinderea Mixtă „Porco Bello” Societate cu Răspundere Limitată și Maxim Cazacu, cu privire la anularea actului de control, a raportului de încercare a probelor de sol, a evaluării prejudiciului cauzat și a prescripției.

În motivarea acestei acțiuni a indicat că, la 3 ianuarie 2017, Inspectoratul Ecologic de Stat a efectuat controlul asupra folosirii, conform destinației, a lotului de teren, cu nr. cadastral 3122201.596, a actelor permise de mediu ce atestă

apartenența terenului, a instalațiilor hidrotehnice, a legalității construcției bazinului de acumulare a dejecțiilor lichide, a corectitudinii îndeplinirii actelor premergătoare, a respectării prevederilor legale a genului de activitate și a legislației ecologice.

Ulterior, la 9 ianuarie 2017, în adresa întreprinderii au parvenit documente întocmite de către Inspectoratul Ecologic de Stat, și anume: -DC/16 din 3 ianuarie 2017; raportul de încercare a probelor de sol, nr. 180, fără dată, eliberat de Centrul de Investigație Ecologic; evaluarea prejudiciului cauzat, fără număr și fără dată și prescripția fără număr din 3 ianuarie 2017.

Nefiind de acord cu actele enunțate, a depus în adresa Inspectoratului Ecologic de Stat, în temeiul art. 14 din Legea contenciosului administrativ, cerere prealabilă, solicitând anularea actelor vizate, însă, prin răspunsul Inspectoratului Ecologic nr. 341 din 21 februarie 2017, toate argumentele invocate în cererea prealabilă au fost respinse.

Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” a susținut că actul de control, nr. 17-DC/16 din 3 ianuarie 2017 a fost întocmit în prezența lui Maxim Cazacu, reprezentant al Societății cu Răspundere Limitată „Irida”, conform procurii nr. 30/09 din 23 ianuarie 2016, dar fără a fi împuternicit în reprezentarea intereselor cu Inspectoratul Ecologic de Stat, deoarece procura respectivă nu conținea acordul administratorului la participarea, în numele întreprinderii, în relații cu pârâtul.

Reclamantul susține că terenul asupra căruia s-a efectuat controlul se află în gestiunea Societății cu Răspundere Limitată „Porco Bello”, conform contractului de arendă din 29 decembrie 2016 și, respectiv, toate evenimentele și faptele descrise în actul de control se referă numai la Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello” și nu la Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, or, ultima nu a încălcat legislația și nu a întreprins unele acțiuni ilegale, deoarece în acest sens nu sunt niște acte sau decizii, care ar demonstra vinovăția acesteia, ceea ce denotă că aspectele descrise în privința actului de control trebuie să fie anulate.

La fel, și raportul de încercare a probelor de sol, nr. 180, fără dată, este neîntemeiat, deoarece a fost emis în lipsa reprezentantului împuternicit de Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”. Totodată, în acest raport lipsește data și datele cu privire la persoana care a prelevat probele de sol, pentru examinarea lor, documentele confirmative că această persoană are pregătire și educația specială în domeniu. Astfel, acest raport nu corespunde condițiilor de valabilitate și validitate.

Probele urmau a fi colectate în prezența persoanei interesate, care în viitor să aibă posibilitate să le conteste sau să accepte rezultatele probelor preluate.

Cât privește evaluarea prejudiciului cauzat, fără număr și dată, în opinia reclamantei, acesta este ilegal și fără bază juridică, din motiv că Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” nu a prejudiciat pe nimeni, neavând producere în regiunea vizată.

Totodată, la caz nu există vreo decizie, procese-verbale și/sau alte dovezi incontestabile, emise de agenții constatatori cu privire la atragerea la răspundere, pentru poluarea mediului, de către Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”.

Indicațiile din prescripția Inspectoratului Ecologic de Stat din 13 ianuarie 2017, precum că întreprinderea a încălcat prevederile normative privind deșeurile de

producție și menajere sunt total neîntemeiate, deoarece întreprinderea nu are o anumită producere în regiunea vizată.

Concluzia Inspectoratului Ecologic de Stat, precum că obligațiile de răspundere revin solidar atât Societății cu Răspundere Limitată „Irida”, cât și Societății cu Răspundere Limitată „Porco Bello” este greșită și eronată, având ca scop de a induce în eroare părțile contractante și instanța de judecată și având ca temei prevederile art. 16 din Legea cu privire la arendă în agricultură, care reglementează raporturile contractuale civile și nicidecum tipul de răspundere a acestora, față de terțe persoane, a fost depusă prezenta acțiune.

Reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” a solicitat anularea actului de control, nr. 17-DC/16 din 3 ianuarie 2017, a raportului de încercare a probelor de sol, nr. 180, fără dată, eliberat de Centrul de investigații ecologice, a evaluării prejudiciului cauzat, fără număr și dată și a prescripției, fără număr din 3 ianuarie 2017, emise de organele de stat abilitate, ca fiind emise contrar prevederilor art. 26 alin. (1) din Legea cu privire la contenciosul administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, corectată prin încheierea din 15 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 20 decembrie 2017 și, respectiv, din 28 decembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello” și Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” au declarat apel, solicitând casarea hotărârii menționate și emiterea unei decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” și Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello” și menținută hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

La 26 iulie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată, depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, să fie admisă integral.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, la judecarea cauzei, atât instanța de apel, cât și prima instanță au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea cauzei.

La examinarea apelului, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă.

A interpretat eronat atât probele din dosar cât și prevederile art. 21,24,25 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 8 iunie 2012, prin concluzionarea precum că Inspectoratul Ecologic de Stat a respectat procedura efectuării controlului și efectuării prelevării de probe de sol și nu au fost încălcate drepturile persoanei juridice supuse controlului.

În acest context, s-a invocat că la materialele dosarului nu este nicio dovadă, precum că la întocmirea actelor administrative, Inspectoratul Ecologic de Stat a respectat dispozițiile art. 25 lit. b) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 8 iunie 2012, care prevede că persoana supusă controlului este în drept să fie informată, referitor la drepturile și obligațiile sale, nu a informat persoana supusă controlului asupra drepturilor și obligațiilor sale.

De asemenea, s-a mai indicat că instanțele ierarhic inferioare au omis cu vederea faptul că procura eliberată lui Maxim Cazacu este o procură specială, în care reprezentantul e împuternicit să efectueze anumite operațiuni determinate, și anume: solicitarea certificatului de urbanism și obținerea Autorizației de construire.

Pentru realizarea acestor împuterniciri, Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” i-a acordat ultimului dreptul să depună cereri și declarații, să semneze, în numele întreprinderii, toate actele necesare și să îndeplinească toate acțiunile și formalitățile.

Instanța de apel a interpretat eronat procura din 22 decembrie 2016, în partea ce ține de sintagma în organele administrative și de drept, considerând că prin aceasta se are în vedere și Inspectoratul Ecologic de Stat, ceea ce este greșit, deoarece în procura menționată sunt enumerate expres organele administrative, în care Cazacu Maxim are drept de a reprezenta interesele întreprinderii.

Prin urmare, instanțele de judecată au încălcat dreptul Societății cu Răspundere Limitată „Irida” la un proces echitabil, garantat prin art. 6 CEDO, fiind pusă la baza hotărârilor de judecată a unui înscris, care demonstrează că actele administrative contestate au fost întocmite în lipsa reprezentantului împuternicit a S.R.L. „Irida”.

În această ordine de idei, intimatul Inspectoratul Ecologic de Stat nu a asigurat respectarea principiului disponibilității în drepturi a părților la proces.

Or, recurenta Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” a fost privată de posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția, fiind în imposibilitate de a prezenta argumentele, referitor la netemeinicia actelor ce se contestă.

Recurentul a mai invocat că petiția colectivă a fost depusă la 30 noiembrie 2016, iar contractul de arendă a terenului a fost semnat la 1 decembrie 2016, astfel, Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” nicidecum nu putea să creeze acele gropi și să polueze solul.

La 29 decembrie 2016, în ziua efectuării controlului, exista un contract de subarendă, întocmit în mod legal și nicidecum în mod straniu, așa cum a susținut Inspectoratul Ecologic de Stat.

Instanța de apel nu a luat în considerație și nici nu s-a expus, în privința argumentului reclamantului, precum că nu are o anumită producere în regiunea vizată.

La fel, nu a luat în considerare că în raportul de încercări ale probelor de sol, nr. 180 este indicat că s-au extras mase lichide, nicidecum sol.

Refuzul primei instanțe de efectuare a expertizei, solicitată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello”, este neîntemeiat, deoarece avea importanță pentru elucidarea circumstanțelor de fapt.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial

circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate, de respingere a acțiunii.

La 13 august 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello”, reprezentată de avocatul Jarovlea Veaceslav a declart recurs, solicitând casarea deciziei din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 13 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată, depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, să fie admisă integral.

Ca temei de drept, recurentul a indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și b) Cod de procedură civilă, care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat, în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o legea care nu trebuia aplicată.

În motivare recursului, acesta a specificat că nu este de acord cu decizia instanței de apel.

Actul de control din 3 ianuarie 2017 și raportul de încercare a probelor de sol, nr. 180 din 29 decembrie 2016 au fost emise în lipsa reprezentantului împuternicit al întreprinderii și cu încălcări care au lezat drepturile Societății cu Răspundere Limitată „Irida”, garantate prin Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

La efectuarea controlului, Inspectoratul Ecologic de Stat a încălcat prevederile art. 21, 24 și 25 din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

La examinarea cauzei, instanțele investite cu judecarea fondului nu au dat o apreciere corectă procurii, care este una specială și nu îi dă dreptul lui Cazacu Maxim de a reprezenta interesele Societății cu Răspundere Limitată „Irida”, la Inspectoratul Ecologic de Stat, ci doar să efectueze anumite operațiuni.

De asemenea, la efectuarea controlului, reprezentanții Inspectoratului Ecologic de Stat nu au informat persoana supusă controlului despre drepturile și obligațiunile sale.

Astfel, în opinia recurentului, prin ignorarea acestor încălcări are loc încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Actele administrative, contestate de Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, sunt ilegale în fond, ca fiind emise contrar Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Faptul desfășurării controlului nu este probat prin întocmirea procesului-verbal de control, în sensul art. 28 alin. (1) al Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, ceea ce denotă că actul de control este ilegal, iar circumstanțele descrise în actul de control nu sunt demonstrate prin probe admisibile și veridice.

Recurentul consideră că aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, iar erorile comise servesc temei pentru casarea deciziei.

La 17 septembrie 2018, Inspectoratul Ecologic de Stat a depus referință, solicitând declararea recursurilor, ca inadmisibile, deoarece acestea nu se încadrează

în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. Argumentele invocate în recursurile enunțate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 iunie 2018.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererile de recurs au fost declarate, la 26 iulie 2018 și, respectiv, la 13 august 2018, în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de Firma Industrial-Comercială „Irida” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderea Mixtă „Porco Bello” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea, au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 441 și art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 444 Cod de procedură civilă, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile nefondate și urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Conform cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În condițiile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Din materialele dosarului se constată că, la 30 noiembrie 2016, proprietarii terenurilor din vecinătatea bazinului de acumulare a deșeurilor lichide, amplasat în localitatea Cimișeni, r-nul Criuleni, au depus o petiție colectivă către Ministerul

Mediului, Inspectoratul Ecologic de Stat și Centrul Național de Sănătate Publică, prin care au solicitat autorităților întreprinderea măsurilor necesare pentru interzicerea acumulării deșeurilor în bazinele de acumulare, ce se află la o distanță de aproximativ 2,2 km de întreprinderea crescătoare de porcine.

Drept motiv au invocat că respectiva construcție de acumulare a deșeurilor lichide nu este înregistrată la OCT Criuleni, ca bazin și nici nu se regăsește în baza de date. Neautorizat s-a construit rețeaua subterană de evacuare a deșeurilor, fără avizarea Inspecției Ecologice, medicinei preventive, a arhitecturii și altele. Traseul rețelei subterane de evacuare a deșeurilor trece parțial pe terenurile publice ale Primăriei satului Mereni, r-nul Anenii Noi și pe terenurile proprietate privată, iar lucrările au fost efectuate, fără acordul proprietarilor terenurilor.

Ca urmare, prin decizia de control nr. 17-DC/IES-16 din 28 decembrie 2016, Inspectoratul Ecologic de Stat a decis de a supune controlului inopinat Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, în baza art. 19 al Legii nr. 131 din 8 iunie 2012, privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

La 29 decembrie 2016, în baza raportului de încercări ale probelor de sol, nr.180, Inspectoratul Ecologic de Stat a prelevat probe de pe terenul poluat cu dejecții animaliere.

Potrivit rezultatelor încercărilor probelor de sol din 2 ianuarie 2017, conform analizelor de laborator, s-a constatat că solul este poluat cu săruri solubile și depășește de 4,44 ori, față de probe fond (S_5). Conținutul de ioni de amoniu din sonda S_1 și S_2 depășește de 9,61 ori, față de probe fond (S_3), solul este moderat poluat.

La 3 ianuarie 2017, Inspectoratul Ecologic de Stat a întocmit Actul de control nr. 17-DC/16 potrivit căruia a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, prin acțiunile întreprinse pe terenul deținut în arendă, în localitatea Cimișeni, r-nul Criuleni, a încălcat prevederile art. 38 al Legii nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător și art. 8 al Legii nr. 1347 din 9 octombrie 1997 privind deșeurile de producție și menajerie.

În baza Actului de control nr. 17-DC/16, Inspectoratul Ecologic de Stat a emis Prescripția ordinară, prin care a constatat că pe terenul, cu numărul cadastral 3122201.596, au fost create două gropi, cu o suprafață de 4,2050 ha, pentru acumularea dejecțiilor lichide, în lipsa unor coordonări și avize, prevăzute de legislația de mediu și Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție. În una dintre ele, cu ajutorul unei pompe staționate pe teritoriul fermei de porcine a Societății cu Răspundere Limitată „Porco-Bello”, ce este amplasată la o distanță de 2200 m, se deversează dejecția lichidă, care se acumulează la fermă, fără ca terenul să fie coordonat pentru depozitarea acestor dejecții, conform unui proiect elaborat de organele de resort.

La 16 ianuarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” s-a adresat către Inspectoratul Ecologic de Stat, cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea Actului de control nr. 17-DC/16 din 3 ianuarie 2017, a raportului de încercare a probelor de sol, nr. 180, evaluarea prejudiciului cauzat și prescripția din 3 ianuarie 2017.

Prin răspunsul nr. 341 din 16 februarie 2017, Inspectoratul Ecologic de Stat a comunicat Societății cu Răspundere Limitată „Irida” că lipsesc temeiuri pentru anularea actelor emise de Inspectoratul Ecologic de Stat.

Nefiind de acord cu răspunsul la cererea prealabilă, Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în instanța de judecată, solicitând anularea actelor, emise de Inspectoratul Ecologic de Stat.

În conformitate cu art. 16 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Art. 26 reglementează că actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

- a) este ilegal în fond, ca fiind emis contrar prevederilor legii;
- b) este ilegal, ca fiind emis cu încălcarea competenței;
- c) este ilegal, ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Respectiv, instanța de recurs urmează să examineze dacă temeiurile de anulare a actului administrativ sunt de legalitate ori de oportunitate, instanța de judecată, neavând competența de a-și asuma atribuțiile autorităților publice.

Caracterul de legalitate a actului administrativ presupune, ca emiterea acestuia să se realizeze pe baza legii, în scopul executării sau organizării executării legilor și a celorlalte acte normative, emise de autorități.

În motivarea pretențiilor înaintate, reclamantul a invocat că actele întocmite de Inspectoratul Ecologic de Stat au fost emise, cu încălcarea procedurii stabilite de Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

În conformitate cu art. 4 alin. (1) al Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, se consideră control orice formă de verificare, revizie, audit, evaluare și/sau analiză, exercitată de către un organ de control, cu scopul de a constata respectarea legislației și de a verifica unele fapte relevante pentru domeniul de control al organului în cauză, la fața locului și/sau prin solicitare directă de la persoana controlată a documentației și a altei informații, prin poștă, inclusiv prin poșta electronică sau prin telefon, informație pe care aceasta, în virtutea legii, nu este obligată să o ofere.

Colegiul reține că, la 1 decembrie 2016, Primăria s. Cimișeni, r-nul Criuleni, în calitate de arendator, și Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, în calitate de arendaș, au încheiat contractul de arendă a terenurilor, obiectul căruia a fost terenul, cu numărul cadastral 3122201596, cu scopul folosirii terenului pentru agricultură, pe un termen de 30 de ani, începând cu 1 decembrie 2016 - 30 noiembrie 2046.

Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, având ca gen de activitate creșterea producției agricole, printre care și exploatarea sistemelor de irigare și

desecare, a fost supusă unui control inopinat de către Inspectoratul Ecologic de Stat, drept temei fiind petiția colectivă, depusă de către proprietarii terenurilor unde își desfășoară activitatea și Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”.

Instanța reține că procedura de control a persoanelor supuse controlului, prin Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, este reglementată de art. 20-25 al legii menționate.

Alegațiile recurenților, precum că actele emise de Inspectoratul Ecologic de Stat au fost întocmite în lipsa unui reprezentat legal al întreprinderii, dat fiind faptul că procura eliberată pe numele lui Cazacu Maxim este o procură specială și nu una generală și, astfel, ultimul nu avea împuterniciri de reprezentare a societății la Inspectoratul Ecologic de Stat, instanța le consideră neîntemeiate.

Conform art. 25 lit. h) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător în procesul efectuării controlului, persoana supusă controlului este în drept să asiste personal sau prin reprezentantul său, în procesul controlului.

În temeiul procurii anexate la materialele dosarului, Cazacu Maxim are împuterniciri de reprezentare a Societății cu Răspundere Limitată „Irida”, inclusiv dreptul de a semna, în numele întreprinderii, toate actele necesare și să îndeplinească toate acțiunile și formalitățile legate de împuternicirile acordate.

Colegiul conchide că, la întocmirea raportului de încercări ale probelor de sol, de către Centrul de Investigații Ecologice, întocmit la 29 decembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” a fost reprezentată de către Cazacu Maxim, în baza procurii din 22 decembrie 2016, fapt confirmat prin aplicare semnăturii de către ultimul.

La fel, în momentul întocmirii Actului de control, la 3 ianuarie 2017, Cazacu Maxim a prezentat reprezentanților Inspectoratului Ecologic de Stat o procură, prin care a confirmat împuternicirile sale, de reprezentare a societății și, astfel, în act este indicat, ca persoană împuternicită, Cazacu Maxim.

Potrivit contractului de arendă a terenurilor, încheiat între Primăria satului Cimișeni, r-nul Criuleni și Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, ultima a fost reprezentată de către Cazacu Maxim, în bază de procură.

De asemenea, decizia de control și delegația de control au fost aduse la cunoștință lui Cazacu Maxim, iar acesta a semnat, în calitate de reprezentant al Societății cu Răspundere Limitată „Irida”.

Așadar, afirmațiile reclamantului urmează a fi apreciate critic și lipsite de suport juridic.

Un alt argument al întreprinderii, ce vizează netemeinicia actelor contestate, este că faptele descrise în Actul de Control al Inspectoratului Ecologic de Stat, de fapt, se referă la Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello”, deoarece, prin contractul din 29 decembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” a transmis în subarendă Societății cu Răspundere Limitată „Porco Bello”, terenul vizat.

Colegiul consideră argumentul dat, neîntemeiat. Or, faptele constatate în actul de control, precum că pe terenul, cu numărul cadastral 3122201.596, au fost create două gropi, cu o suprafață de 4,2050 ha, pentru acumularea dejecțiilor lichide, iar solul este poluat, nu puteau fi întreprinse într-o singură zi, de către Societatea cu

Răspundere Limitată „Porco Bello”, dat fiind faptul că aceste acțiuni au avut loc până la data emiterii controlului.

Or, potrivit contractului de arendă a terenurilor, încheiat între Primăria satului Cimișeni, r-nul Criuleni și Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” din 01.12.2016, ultima deține în posesie și folosință terenul menționat, aproximativ un an.

Totodată, instanța constată că contractul de subarendă, încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” și Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello”, anexat la materialele dosarului, nu corespunde dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură, care prevede că contractul de arendă a terenurilor și a altor bunuri agricole, încheiat pe un termen mai mare de 5 ani, se înregistrează la organul cadastral teritorial.

Prin urmare, prezentul contract nu poate fi considerat o probă veridică, în susținerea anulării actelor contestate.

Argumentul recurentului Societatea cu Răspundere Limitată „Irida”, precum că raportul de încercări ale probelor de sol, nr. 180 nu poate fi reținut ca probă, dat fiind faptul că prin acest raport s-au extras mase lichide și nicidecum sol, instanța, la fel, îl consideră neîntemeiat.

Or, potrivit raportului, au fost colectate probe, atât din bazinul de acumulare, la o adâncime de 40-60 cm, cât și din suprafața și adâncimea solului, pe o suprafață de 6192 m².

Cu referire la argumentul recurentului Societatea cu Răspundere Limitată „Porco Bello”, precum că în Actul de control lipsesc anumite date, care ar confirma faptul că inspectorii au informat persoana supusă controlului, despre drepturile și obligațiile acestuia, Colegiul menționează că din materialele dosarului nu se constată că Societatea cu Răspundere Limitată „Irida” a înaintat obiecții inspectorilor, precum că nu le-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile, în perioada controlului.

Analizând legalitatea actelor contestate, Colegiul conchide că pretențiile reclamantului sunt nefondate, iar actele administrative, emise de către Inspectoratul Ecologic de Stat, au fost întocmite în strictă conformitate cu legea.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și instanța de fond au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, au dat o apreciere justă probelor administrate, au aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit ajunge la concluzia de a respinge recursurile, ca nefondate, și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de Firma Industrial-Comercială „Irida” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderea Mixtă „Porco Bello” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea.

Se menține decizia din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, depusă de Firma Industrial-

Comercială „Irida” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenienți accesorii, Consiliul comunal Cimișeni, r-nul Criuleni, Întreprinderea Mixtă „Porco Bello” Societate cu Răspundere Limitată și Maxim Cazacu, privind anularea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Dumitru Mardari